

<https://m.vajma.info/cikk/vajdasag/27552/25-eves-a-nagybecskereki-Szathmary-Karolina-Leanykollegium.html>

25 éves a nagybecskereki Szathmáry Karolina Leánykollégium

Hálaadó szentmise a 25 éve működő leánykollégiumért (Fotó: Kónya-Kovács Otília)

Részlet a jubileumi műsorból (Fotó: Kónya-Kovács Otília)

Németh Ferenc és Julianna nővér (Fotó: Kónya-Kovács Otília)

2022. május 29. [16:20]

Nagybecskereken tegnap tartották meg a Szathmáry Karolina Leánykollégium fennállásának 25. évfordulóját. Hálaadó szentmisével kezdődött a jubileumi ünnepség, amelyet msgr. Gyuris László atya celebrált paptestvéreivel együtt. Szentbeszédében kitért arra is, hogy egykoron a leánynevelde növendéke volt Bogner Mária Margit, aki mindannyiunk példaképe lehet, majd hálájának adott hangot.

- Köszönetet akarok mondani a jó Istennek, s utána a nővéreknek is ezért a 25 évért, amelyben annyi száz fiatal, sokszor távolabbi kis falvainkból is, tanulhatott itt, Nagybecskereken, s ezt csak azért, mert itt volt egy olyan otthon, kollégium, ahol a szülők és a diákok is tudták, hogy jó kezekben vannak. Isten fizesse meg! - mondta beszédében Gyuris László atya.

A szentmisét követően a Kultúrközpontban folytatódott az ünnepi műsor. Karl Jenő, a kollégium igazgatója köszöntötte az egybegyűlteket, s köszönetet mondott a felújított, egykori zárda épületéért, de a tanintézmény minden dolgozójának is megköszönte az odaadó munkát, hiszen nélkülük nem tudna működni megfelelően a leánykollégium.

Az igazgató olvasta fel Potápi Árpád János nemzetpolitikáért felelős államtitkár levelét.

"A 25 évvel ezelőtt indított Kollégium sok fiatal számára nemcsak fedelet, hanem szerető, gondoskodó és meleg otthont is biztosított. A nővérek elkötelezett szolgálatának köszönhetően a vajdasági fiatalok sokasága tanulhatta meg anyanyelvünk megbecsülését, nemzeti értékeink őrzését és ismerkedhetett meg a magyar közösséghez való tartozás semmihez sem hasonlítható élményével. Hála a kollégiumnak is, sikerült a legfontosabb magyar oktatási intézményeket, tagozatokat megőrizni, ezáltal megvan a remény arra, hogy a magyarság hitében, nemzeti identitásában és kultúrájában maradhasson itt, a Bánát szívében. Kívánok a Nővéreknek hitből táplálkozó, szilárd erkölcsi alapokra építkező bánáti oktató-nevelő munkájának folytatásához sok erőt, jó egészséget és Isten áldását! Hisz, Brunsvik Teréz szavaival szólva a "Nevelés teszi az embert, és az ember a hazát!" - írta levelében Potápi Árpád János.

Gizella nővér, a kollégium megálmodója a kezdetekre is visszapillantott.

- Ahova Isten küld, oda áldása is elkísér, és megtapasztalod irgalmas szeretetét. Ez történt 25 évvel ezelőtt. 1996. július 2-án Budapesten. Mária Jozefina tartományfőnök és tanácsosai azt a döntést hozták, hogy Nagybecskereken a nővérek üresen álló házában leánykollégiumot hoznak létre, azoknak a magyar leányoknak, akik a bánáti és bácskai szórványból jönnek ide Nagybecskerekre tanulni. Nagy segítség volt ez magyar és keresztény identitásuk megőrzéséhez. A zűrzavaros háborús helyzetben nagyot mertünk álmodni. Álmodozásra, tervezgetésre nem is volt idő, a tettek mezejére kellett lépni. Először is Isten kezébe helyeztem az előttem álló kezdeményezést - hangzott el Gizella nővér beszédében.

Pásztor István, a VMSZ elnöke beszédében elmondta, hogy mindazoknak hálával tartozunk, akik létrehozták a leánykollégiumot, és továbbra is végzik ezt az áldozatos munkát, ám aggodalmát is kifejtette a kollégium jövőjével kapcsolatban.

- Azt gondolom, hogy itt, Becskereken a két egyházi jellegű intézménynek, kollégiumnak hihetetlen fontos szerepe van. A kettő mellett nem szabad egy harmadikat építeni. Ezért beszéltem arról aggodalommal, hogy meg kellene oldani a zárdának, illetve a Szathmáry Karolina Leánykollégiumnak a sorsát, hogy azt biztos kezekbe, biztos körülmények közé kellene juttatni. Az az állapot, amelyikben most van, nevezetesen, hogy az iskolanővérek valamilyen oknál fogva eladták az épületet a püspökségnek még az épület felújítása előtt, és most ők működtetik, mármint az iskolanővérek, illetve az intézmény, amelyik létrejött, másrésztől a püspökség tulajdonában van, és folyamatosak már ebben a pillanatban is a feszültségek, merthogy a püspökség bérleti díjat akar megfizettetni, követelőző jelleggel lép föl, ami egy olyan bizonytalanságot jelent, amelyik aggodalommal tölt el. Különösen akkor lesz ez problémás, amikor lejár az az időszak, amire

ingyen és bérmentve a püspökség odaadta az épületet az iskolanővéreknek, visszaadta nekik használatra. Azt gondolom, hogy egy olyan kiszolgáltatottság fog létrejönni, amire föl kell hívni a figyelmet, ami fölött nem szabad úgy elmenni, minthogyha nem volna realitás - nyilatkozta Pásztor István.

Ivanics Mária Andrea tartományfőnök is köszöntötte az egybegyűlteket, és a távoli múltba is visszatekintett, amikor a rend alapítója, Boldog Jézusról nevezett Mária Terézia Gerhardinger elhatározta, hogy csak odamennek iskolanővérek, ahová hívják őket, vagy az egyházmegye valamelyik papja, püspöke, esetleg település vezetése.

- Ide hívtak bennünket, ezért érkeztünk 1880-ban. Számunkra az országhatáron kívül, a magyar nemzetiség körében végzett szolgálat azt jelenti, hogy megpróbáljuk megerősíteni vagy erősíteni vagy segíteni abban őket, hogy továbbra is erős legyen a magyar identitásuk, ismerjék a magyar kultúrát. Itt, Nagybecskerekén konkrétan magyar anyanyelvű lányok számára tartunk fenn egy 70 fős lánykollégiumot, tulajdonképpen a magyar állam támogatásával, mert ezt be kell vallanunk, hogy a magyarországi támogatás nélkül nem tudnánk ezt a kollégiumot üzemeltetni - nyilatkozta a tartományfőnök.

A Kultúrközpontban megtartott alkalmi műsor után a leánykollégiumban folytatódott a rendezvény, melynek keretében bemutatták Németh Ferenc *A leánynevelés szolgálatában* című kötetét.

Kónya-Kovács Otília